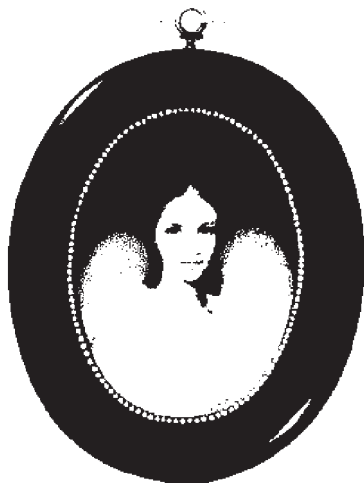

Miloň ČEPELKA

DENÍK HAIKU 2

2010 – 2011

Miloň
ČEPĚLKA

DENÍK HAIKU 2

2010 – 2011

Vážení čtenáři, dovolte pár slov úvodem.

Když jsem před třemi lety odevzdal do tisku Deník haiku, měl jsem za to, že jím jsem se s touto japonskou básnickou formou rozloučil. Ale netrvalo dlouho a příliv tříveršových strof pokračoval. Cítím se být za ně zodpovědný jen částečně, protože přicházely opět samovolně, jako kdyby se někde otevřel jejich zdroj, jemuž jsem se hodil coby ochotný prostředník. Nebránil jsem se, jen jsem byl zvědav, vydá-li ten proud ještě na jednu knížku. Doufat, že ano, jsem začal, až když jsem si představil, že by k nim snad Jiří Hovorka zase přidal pár svých čarovných obrázků. Stalo se, patří mu za to dík, stejně jako Nakladatelství ČAS Josefa Pepsona Snětivého. A za to, že se mohlo stát, děkujeme svorně všichni tři Pražské plynárenské, a.s.

M.Č.

© Miloň Čepelka, 2012

Editor, postface © Josef Pepson Snětivý, 2012

Illustrations, cover © Jiří Hovorka, 2012

Layout © Nakladatelství ČAS, Alena Laňková, 2012

© Nakladatelství ČAS, 2012

ISBN 978-80-87470-53-4

*Momentky haiku.
Jako když jemně stiskneš
fotoaparát.*

---

*Neohlížej se.
Co umřelo, nevzkřísíš.
Pukne ti srdce.*

*Tak odlišní jsme.
Cíl ale máme stejný.
Jmenuje se Smrt.*

---

*Duši uškodí,
když za vás vaše drama
rozuzlí jiní.*

---

*Dělej co dělej,
těžké stíny tvých předků
půjdou vždy s tebou.*

*Jak držet plamen,
na nějž hledím očima,
i za očima?*

*Když spustím víčka,
vždycky mi tam vplouváte
vy, krásná lásko.*

---

*Netrpělivost?
Vedle strachu největší
nepřítel duše.*

---

*Bud' si vždy vědom
této chvíle, neboť ta
jediná je tvá.*

---

*Nechtěj jistotu.
Dřív, nežli v ni uvěříš,
bude už tatam.*

---

*Když sfouknu svíci,
knot ještě chvíli čadí.
Marné vzpomínky.*

*Že nepolykám
andělíčky, za to dík
srdci z křišťálu,*

*jež jste mi dala
v oblaku vlídné mlhy
matoucí vám zrak.*

---

*Být v nebezpečí
je náš setrvalý stav,
a jediný lék,*

*jenž na to platí,
nebývá vždycky k mání.
Jmenuje se smích.*

---

*Jde stres za stresem
a žádný se nezeptá,
zda ho unesem.*

---

*Ó osvícenci,
dnes nedám za vás ani
penci. Natož groš.*